

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Ստորագրումը: Նամակ 2խար գիւղից Նա-
մակ Նուխաւց: Նամակ խմբագրութեան:
ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲՈՒՈՒՆՅՈՍ
ՖԷԼԻՏԵՑՈՆ. — Անճաճական ծաղիկ
ԸՆԴԴԻՄԸՄԸՍՈՒԹԻՒՆ. — Նամակ
Խմբագրին:
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԶԱՆԱԶԱՆ
ՏԵՂԵԿՍՏՈՒ
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՆՆ՝

Օտմոտնեան պանծաորանի դատարկ լինելը իրողութիւն է, անկարօտ ապացուցութեան: Թէ հեռագիրներ և թէ երողական լրագիրներին թըր լեզկիցինըր Կ. Գորտում վկայում են յայտն: Վերջին ժամանակ լրագիրները հայորդեցին, որ այն պատերազմական վարձաորութիւնը, որ Յունաստանը պիտի վճարէ, մօտաւորապէս 100 միլիոն ֆրանկ է անում, որ անբաւարար է ճանկատանին, իւր ամենամանրածեղ պիտոյրները գէթ մասամբ հոգալու համար, ուստի և նա ջանք է անում մի այդքան զուժարկ նոր փոխառութիւն էլ անելու: Գըլաշղլի արդեօք, և որ արդիւնքը պիտի ապահովէ այդ փոխառութիւնը, քանի որ արդեանց արբիւրները վերջին տօրինիքը, ներքին անկարգութեանց, վատթար վարչութիւն և պաշտօնտնտնողի անհաւատարմութեան պատճառով նուազել են, մինչդեռ ծախքերն աւելացել: Դպպանիք չէ, որ տաճիկ զօրքերի մեծ մասը չատ մախնիք չարտուած ռոճիկ էլ տառապում, մինչև անգամ պատեհ լրագրի գաշտում պտնեղ պինտոր ներն էլ ինչպէս հայորդեցին լրագիրները, քաւական ժամանակ է ոտ:

կուսած զօրքերը, որոնց պարտակա-
նութիւնը պիտի լինէր պահպանել
գաւառի մէջ կարգ և ապահովու-
թիւն, ոչ միայն ապրում են ի հա-
շիւ արդէն սնանկացած բնակիչներ
այլև նրանց բնտանեկան բարո-
յականութիւնը շօշափում, աղջկներ
փախցնելով և կանանց անպատուե-
լութ մի կողմ թողնելով՝ յափշտա-
կում են օգնութեան կարտո շայն
կրէն, երկրի քոյրը ազգաբնակութիւ-
նը աքրտութեան մէջ է, ի քաց
առեալ մի վտրարթիւ բացութիւն,
որորն Հայերի յափշտակութեամբ
կարողութիւն են դիպած իրանց ձեռ-
նում, քայց այդ կարողութիւնն է՝
Հայրդիւնաբերող, այլ միայն վառ-
նող ձեռքերումն են, ուրիմն և իս
կապող—ապարդիւն թէ երկրի և թէ
գանձաբարն ճամար, Զորքից ակ-
նի նախանձիկի վիճակի մօլջ չեն և
վարչութեանց պաշտօնեաներն, ո-
րորք տարիներով առնիկ չեն ստա-
նում և իրանց թէ առնիկն և թէ
ապրողսր մեծ ժառանգ հայկայ-
նութւն և կաշառակերութեամբ և
անուղղակի յափշտակութիւններով,
և օր աւուր աւելի և աւելի ծանրա-
ցնելով ժողովրդի վիճակի, խոչը
գրտեն են ինում արդիւնաբերող պա-
րտավունքներին, այհասաներին ու
առեալութին։ Ահա մի պետութիւն,
ուր ոչ օրէք կայ և ոչ էլ ապահո-
վութիւն։ Այսպիսի մի պետութիւն
անհնարն իրաւունք չունի գոյու-
թեան, որովհետեւ իւր անկապ և
անմիտ վարչութեամբ գորտելով դէ-
պի թշուառութեան անբուշդ, իւր
ճետ քաշում տնտեսւն և միլիոնա-
ւոր անմիղ մարդոց, Բայց այս թը-
նդաւորին բազմից այդ հակամա-
կութիւն կազմող պետութեան գոյու-
թիւնն անհրաժեշտ է համարում և
բնօրինակ դիւանապիտութիւնը, բնդ
հարկոյն լազալաութիւնն և պետու-
թեանց թաղաքապետութիւն

տութիւնեաց մէջ համաձայնութիւն չէ կայանում նրա բաժանման վերաբերութեամբ, ուստի և 25—30 միլիոն թշուառներ պիտի հեծնն անօրինութեանց, աւերածութիւնեց, սպանութեանց և ամեն տեսակ անբարոյական գործողութեանց 'նեքրոց' մի վտարմար, ապկիւար կառավարութեան շնորհիւ: Արդեօր պատմաբանք է ներպայի բաղլարակութեան համար այսպիսի վճիռը: 2^ր որ ճանկաստանի գոյութեան պահպանմամբ նրա հպատակների թշուառութեան պատթախնառութիւնը ճերտպայի դիւանագիտութեան վրայ է ընկնում: Դիպակի պահպանութիւնը միայն զմուսկով կրնի:

Տարալից չկա, որ մեծ պետութեանց ներդաշնակութիւնն ու խիստ ճնշումն ամենախարոյ թէ Տաճկաստանի վերաբերութեամբ և նրանց շը-նորդիս թէ յոյն տաճկական խաղապետութեան և թէ Կրետէի ինքնավարութեան խնդիրները շատ շուտով կարող են զուլս գալ և այնուհետեւ։

Այնուհետեւ այդ անխախտ ներդաշնակութիւնն և ճնշումն պէտք է դորձեն նոյն իսկ Տաճկաստանի վերաբերութեամբ, եթէ յիշաւ նրա գոյութիւնն անշրտեղծ և աշխարհիս։ Եյս հայապարտ է միայն և եթժ օստմանան կարողութիւնը կտատարւալդս միջազգային երկիր դարձնելով, նրա կառավարութեան ամեն ճիւղեւրի վրայ պետութեանց միացեալ կօնտրոլ նշանակելով, նախադասութիւնները պատասխանատու անելով, թէ նրանց գլուխ և թէ նահանգներին ու գեաւուներին կառավարչներ պէտք է նշանակել միայն արդէն իրանց ուղղութեամբ և ազատամտից գոյալաւորներով ու երկրի համար իսկապէս արտացոլ տաճիկներ և եւրոպացիներ, կազմելով ամենքի գործուղութեանց համար մանրամասն հրահանգներ, որոնց սահմանափակութիւնը խիստ պատասխանատուութեան ենթարկուոր։ Հասնական է, որ միայն այսպիսի արժատուական միջոցներով կարող լինի տաճկական կայսրութիւն ասած երկրից տաննալ

տարիների ընթացքում անդորրանալ և իբրև պետություն գոյություն ունենալու իրաւունք վայելող երկիր մնալ: Այս գիրքի անշուշտ նեկոյաճակատների ոչ միայն քրիստոնէայի, այլ մահմադական տարբի մեծամասնութեան, որ նորնպէս անմխիթար վիճակի մէջ է, հաւանութեան կ'առժանանա, եւր նրա բարի պտուղները կ'ընկնէ: Դժոյճ կարող են լինել միայն ընակիչների աւագարարայի և յափշտակութեամբ ապրող փորրաթիւ մասն և նոյնպէս պորտաբոյժ, կաշառասէր և անընդունակ դաշարացոյցի լինել զոպկը կոտնեաւոր և զօրեղ կառավարութեան համար առանձին դժուարութիւն չի լինիլ և կարճ ժամանակի խնդիր կը լինի: Եւրոպայի միջամտութիւնը ճակատների կառավարութեան մէջ խօսքով և օսութեան իրադէներով չպիտի լինի, այլ իրապէս, հարկաւոր գէպքում և ուժով: Սոցիալի իշխանութիւնն անուանական միայն պիտի մնայ, Ազաթ թէ ոչ վարչութեանց մի մասի վրայ եւրոպական կօնորդ նշանակելը, նաւահանգստների օգնականներ ապաշտօնեաների որոշ թիւը քրիստոնէայ անկը, քանի որ բաշտութեանց հիմունքը յեղափոխուած չեն, ոչ մի օգուտ չի բերիլ, նրանք միայն կ'իսամբջոցներ են: Եթէ Եւրոպայի, մասնաւոր Ֆրեմանիայի խիղճը թոյլ տուէր Յունաստանի պէս բարեկարգ եւրոպական մի պետութեան ելմանը վրայ կօնորդ նշանակել, որպէս զի մի քանի տասնեակ գերմանացի պարտատէրեր չը վրաւաւորէ, հազաւ կոյն խիղճը լինեալ՝ առանց խնտ կոնտրոլի լորնէնք մի անկարգ, միայն և եթ ի վնաս և ի թշուառութիւն 30 միլիօն մայրդոց գոյութիւն ունեցող կառավարութիւն, որ օտմանեան կառավարութիւն է, կոչվում:

Յուսարի է, որ Ռուսաստանի բա-
րեւրութիւն ու մարդասիրութիւնը,
Ֆրահսրայի ապագեականութիւնն և
Անգղիայի իրաւասիրութիւնը՝ կ'ա-

վրայ վայրում էր ուրախութիւն, իսկ նրա ամառ աննկատելի կերպով ծածկ առած էր ներքին հպարտութիւնն ու վեր ծինդրութիւնը: Զըլգայատող ամբար-
տի մէջ քրքրելի կողմից սկսուեց հնգնա-
կան ու աննոտի ծիծաղելը: Հասարակ-
բարձր բարձր գոչում էր լինի. «Ֆրէյա հատ»,
«Ֆրէյա հատ», (հայր եկել), բայց այդ ա-
մէնը դադարեց Քեախաշ աղի ձեռքի
մտակ շարժումով, արեւը ընդհանուր լայ-
նութիւնը: Երբ հասարակ բնիշխմանը, յո-
ւս այն կողմ թռչելուց յետոյ, սկսեցին
բարձր, աւելի ստան հ աւելի հանդարտ-
բարձր սրտատարբի ու անհամբեր ծողո-
վարին բաականութիւնն պէտք էր տալ,

սմանքը անհամբեր սպասում է խին Մուշեղը արիւնքով հաղթելով անգլիան՝ մըրքանջում էր իր իրջ կտորք բաները, հ Աղյանի իրբարանչիւր հարուածի ժամանակ կանչում էր, «Գնա, Գնա, Աղյան բայէա, կանչեա՛նք տեղը միշտ տատնալում էր, կարգան հ կուտիոյ ինքը լինէր՝ Ամենից շատ Մարինոսի սիրան էր բարբախում, նա յիշում էր այն տաք համբուրը, որ Աւանից ասացաւ, նա յիշում էր ապագայում տեղի տենիւրը որն ու ժամանք, որ պէտք է վայելէին Առանի հ հետ, որպէս ամուսնական զոյգից։ Եւ այդ մտքերի իրագործումն կախուած էր Աւանի յաղթով ինեղի միայն։

Մենամարտութիւնը հետզհետէ տաք
ընամարտութիւն ստացաւ, յաղթութիւն
որոշելը դժուար էր, երկու ախոյանների
շարժումներն այնքան արագ, այնքան
ճարպիկ էին կատարվում, որ օդի մէջ
հէկն նշմարվում կռահվալուով, միայն
հակամասձերկ խուլ և զանդականման
ձայներն էին լսվում։ Երբեմն թռչում էին

ողի մէջ քաղաքի նման, երբեմն ծուկն է
չորած յարմար վայրկենին էին սպասում
Երկու կողմերի ոյժը հաստատ էր, բայց
հաստ այն լուպէն, երբ միայն առնել
վարժ ու դիրսութեք ճարգկուծիւնն էր
ուր պիտի յաղթի: Եւ ահա Ասլանը վեր-
ջին հարուածով Դիւարաքաղի՝ հերոսին
գետին փոքց անչնչացած:

Ամբողջ խանութից, իրարանցում, ազմուխ, շիթերովին, մեր ու վարդի հ մարմուխիան հանքերն օդը թիպցրին. ունշուշ հեևաները արհեսհոդներն լըրինէլք, եթէ Քեալաշ աղան շուտով չը բարձրացնէր՝ խաղարկութեան դրօշակը:

Սույանը ժամանակ չկորցրեց, նա այժմտակ արագութեամբ հանքից ամսորն հ հասաւ Քեալաշի մօտ, ծանկ չորեց, ձեւերը համբարեց, իսկ Քեալաշ աղան սասցիտներով վհուտեցրը բարձրացրեց գետինը՝ Արաբին, հակասը համբարեց և առեց նրան դիզին ու կարծր գունաւոր կաղնիքից կարուճը մի քանի, որի մէջ գտնուած էր 30 ոսկի, այդ քանիսկը ծածկուած էր արքաբակաւ տառերով գնահատան թիղիքից հինուած հետեւի խօսքերովով. «յայթանակ տանողին է պատկանում»:

—Դէ՛, չըռա, քրայէ մըն (դէ, գնն, իմ եղբայր) ի՞նչ աշերի (դու գիւցադն ես) ասելով Ասլանին Քեալաշը հեռացաւ:

Ամբողջ նոյնպէս սկսեց հեռանալ,
շատեղը գլխիկոր, ոտներ գրգռուած,
վերժխնարութիւն էին պահանջում. բըր-
բուհները ճիշտ պահպանել բարձրաց-
ած գառուի, գալուսի, անձե՞ծը, հայհո-
յանքնին էին թափում Ալյոնիկ գլխին:

Մուշեղի վրանը շուտով պարտաւ-

—Դէ՛հ, կուռէ մըն (իմ որդիք), խը-
րսխտ կերպով ձայն տուեց Քեալաշ ա-
ղան, և այդ արդէն նշան էր գործողու-
թեան սկստնելուն:

Իւրաքանչիւր կողմից մէկ մէկ հագի
նաւապակից դուրս եկան, նրանց գլուխնե-
րը փաթկաթիթում լինի մտաբար կ'ահ
նաւարակ գունաւոր էթնոգրաֆիկներով, իւ-
րաքանչիւրը ունէր հագած, մազից կամ
բրդեց դուրսում, կարճ ապակեղեն (արած),
ձուր ձեռներ վահան, խիստ աջ ձեռքով
մատնալուր թաւր ըսնում: Ցաղկունում հա-
մարում էր նա, ով վիրաւորվում էր,
եթէ մէկ կը պատահանումը մոռնէր, դա Ե-
ւանայ նշանաւորվում էր չունէր:

Մուշեղի կարգադրութեամբ անաշխատակի ըմբիշ առարկէլ դուռն եկաւ, իսկ նրան ախոյանն Զաւալից Ավդաբէգի եղբոր որդի Սօն, երկուսն էլ վիթխարի, երկուսն էլ չղաղվիշ ու ամբարշտիք, բայց միմաստբաւութեան սուղոր աշխարհ իսկոյն կնկնատէին երկուքն մէջ ևս թուլութիւն, անվստահութիւն և, որ աւելի էլ, անհամութիւն ղէպի առաբան, ղէպի դործը, որի մէջ ղոր աշխարհ եմ ըստնում ճարտիրոսութիւն ու վերին աստիճանի դիւրաթեք բազմոյթիւնը: Հէջն այլ ընդունակութիւնների բացակայութեան պատճառով երկուսն էլ թուրպան, լրուեցան միանգամայն ամենաքաճ միջցումը և, որպէս պարտումանք, հեռացան առարկիցից: Այժմ հրթիռ Ասպնի էր. իսկ նրա ախոյանը Դիաբաբերից ուղարկուած Զարօն էր: Սկզբում, երբ ըստրիկ Շաւանը առարկէլ դուռն եկաւ, դուռ ղէմքի

Ի Ա Յ Ո Ւ Մ
ստորագրութիւն
Я ПОМОЩЬ
Б ТУРЦИИ АРМЯНАМЪ“
(ԻՐԵԱՅԱՅՈՒՄ ԳՆԱՍՈՒԹԱՅ ՀԱՅԵՐԵՆՆ)

դոց ապրումով են տառապներենք—պ. Կ. Կարապետյան ֆակուլթիթի, Ի. Ս. Բեյրութի, Բալմուտեան, Փ. Է. Գորշի, Վ. Հենտի, Բրեքեիդեանց, Ի. Բ. Չախտառի, Գոշի, Բուրդի, Կանսոնի, Կ. Շառաուրեանի, Շախտառի, Բեյրութի, Կերպեշի, Մ. Բ. Սալիբի, Ի. Տոլունյանի (լիսակապ ֆակուլթիթի), Կ. Կ. Բարսեղյանի ֆակուլթիթի, Վ. Գ. Կորոլեի, Կ. Գ. Տիգրիզյանի, Ս. Վ. Ղևնդյանի, Թեմիլբազդեղի, Կ. Գ. Կարիշի, Կ. Փ. Միլլի, Ս. Ն. Ղևնդյանի, Ս. Ուլազյանի, Մ. Ս. Ղևնդյանի, Կանսոնեցի, Վ. Ս. Գոլցեի, Բուկայի, Ն. Հատակերդի, Կոմա Լ. Ս. Կոմա, Օբնիշի, Ս. Ս. Սաղաուդի, Ս. Միլլի, Վ. Վ. Կերեշյանի, իշխանի, Ս. Դ. Մալապի, Լ. Ջ Մանի, Զանդանի, Ի. Ս. Ղևնդյանի, Ս.

սգործակալ շտաբ ինքնուրույն նկարները
առելիք քան 100 տեսաբաններ Անգլի
հեղինակներին ֆակտիվիզմը պատ
նրա ընտանիքի, Գրանտուգի, Սալա
օգոյժի, Վ. Ա. Արցխիզի, Ս. Լ
Ի. Ի, հայր Ալիշանի, Ազատանի, գ
նի, Հիկոմիդիկներ, Յ. Սյուզուգովո
անի և այլոց պատկերները:

ԲՐԱՍԱՆԿԼԻՅԱ ՎԵՐՈՓՈՏՈՒՄԻ . լրագրողական կազմակերպություն (Մեդիայա) «Տնտես» (Սովետ) (Կուզնեցկիյ Մոստ) ԲՐԱՍԱՆԿԼԻՅԱ ՄԱՐԿԱՆԵՐԻՆ

մեծադիր երեսները 4 ոտը, շրջայն առևտրային կետի գինը կ'ա՛հա՛նա՛ն։

ска, Зубовский бул. д. 6, кв. 1.

ամաիրոյ Տրատարակոյ ի իննեիր յայտարարակոյ ի ինը .

Խմբագիր—ԳՐ. ԶԱՆԶԵԱՆ .

չեանի թողարկ: Աւագակուծի իննեք
գուր նահանգում: Գորիկից: Ղազար
Կովկասեան լեռնաշղթայով երկաթու
Պետրովսկի Դերբենտի երկ. զիծը: Բ
մշակութեան գործը Կովկ. երևանի
տական բանկը, Իրաւասունեքի առա
նիսարը: Կ. Պոլտոյ թերթերից. նա

Թուրքիանից յետոյ ամուսնանալ, ինքանչիւրը իւր ընտրածի հետ: Ամբողջութիւն մէջ մի անմեղ սիրտ կար այն որ աւելի յօղութեամբ, աւելի ազնայնութեամբ ըրնակ էր բարախում— դա Մարին սիրտն էր:

Ժամը հասել էր. Գալլուսան լինճը փառահեղ ու զբաղիշ զբոլթեանն էր, խոտեն մաքրելու նստ կանչեց և ծախելից արկերի մօտ հարաբան՝ նա էլին հայկուռ նման պարզ լճակի մեղծ զեկեւեղի հանգաբարկ վերելից տատանաւօղ արլեքեքինն, ջրիկ կերկ-լթից վեր թռչող համաժ ձկնիկ իսկ միշտ սոգրոյ որսկանները, փռք նաւակների մէջ այս ու այն կողմ կամ, Թիփալուսում էին ուղարկ ու դաւա իշանու ու կողակ, կարծրախայտ որսւ. Ամբոխը դարձածանալու գնու եւ շատ մեղր ունէր—պար պալ խմբովին, ի մեղր խմբով խարմ սօկ մէջ սրտիկ խառն ուրակ զգացմունքներն արդարայտող է ներ, օրօայ յաղթանակ կրող հերոսն մասին կարծիքներ: Նշանակուած ժ էր միայն, որ պէտք է օրոշէր երկու մերկ դառաղիկները, նշանակալից ժամն միայն, որ շատերի սրտին ուրախ թիլն և աշխոժ պէտք է պատճառ թիլ նախարաններին անսաման թիւ թէլն ու թախիծ: Ամեն մէկը իւր զի յաջող որոշմանն էր սպասում, Մարինոս, այդ գողտղիկ սևահեղ սարկին, մաքրելից հեռու, ժայռի կանգնած, յառած աշքերով, լռելի մեջիկ իւր միակ կեսար Աւսարին նայում, նար թիւթուն սիրտը շատ բազր ըլաւարում, նա լայ չէր լին նա Վսլախն էր միմնջում, նա աղօթում

հայրը տեղական բնակիչների, որոնք, բացի որոշ հայրերից վճարելից, բա-
տարյալած հնի իրերակրիչ կի՛նոսորնե-
րին, այլև նրանց զանաջակամուն-
թեանց և յափշտակութեանց՝ էլ են-
թարկուելու: Մօտեւորեմ հայորդուե-
ցաւ, որ Բասէնի գաւառն ուղար-

Արևը միջօրեին դեռ ես չէր մտնեցել հաստ ու զիլ փոդերի ձայնները առեռեցին ամբարիսին մտնեցող ժամը: Իւրաքանչիւրը իւր տեղը գտաւ, ընդարձակ ապարդեղէ չորս կողմում, միմեանցից հեռու հորիզոնական դիրքով դէմ ու դէմ կանգնած, խորհրդաւոր նշանին էին ըսպաւում:

Քեալաշ աղան հասած է թաշաղապտ
 թաթախ վրայ, դեղին սաթեղեղ պատարաս
 տան հաստ մաքամարըը ձեռքին բանած,
 կիսախորիք աքեքոզ մարում էր ամբողին
 վրայ, կարծես հնչեղուն էր ամբողը աշ-
 խարհը, մարդկանցին բոլոր իրաւունքին
 ու օրէնքին ոյթի մէջ էր գտնուում, օրա-
 շանում էր, գմայլում էր հռչակոյ անսահ-
 ման ուրախութեան մէջ։ Քեալաշ աղի
 մում ցցածու եռազոյին դրօշակը ծփում,
 ծածանում էր բարձր օդի մէջ, իսկ վրո-
 ցող հնրամենիքք բիշ հնուու, Քեալաշ
 աղի աջ կողմում գնալնուծ էր Մտշղըրը
 կարգ պահանախելու և Ներքեհի հրաման-
 ները ամբողին կրկնելու համար։

Մենամարտողները շփոթուած էին, բոլորն էլ եղիտարարողներ, բոլորն էլ քրդներ, չայ միայն Սայանն էր, Մէլը քրդում էր ամբողջ մարմնով, միւսը թէպէտ բարակ կազմուածքով, բայց շղատիւն ու հաստ երակներով արվեռնով լեզուները եղևում էին բաղրակներ զլայմի ուրիշը ուսած, փքուած, աչքերը արևնով լեցուած, կարծես օրդի պատառնելուն էր սպասարմ. Տեսարանը Ոյմն պիտանի խաղերու էր իշնցնում, Աքիլէսըն ու Հէկտորն էին մենամարտութեան արարարիքում, միայն Արամազդ չկար, որ կշտէր պարտելու և անպարտելի կողմերը:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Արմատական քարե փոխան
իւնն երնանհրատեշտէ:
Ներգին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, — Կովկասն
լավարչապետ: Ալաշկերտից: Ռուս
յթականներ Զարսի նահ. թ. Թամա

ՖԵԼԻԷՏՈՆ

ԱՆՄԱՀԱԿԱՆ ԾԱՂԻԿ

(ԺԱՌԻՄՍ ԻԻՍՏՈՅՑ)

2.

(Հարունակութիւն *)

Հետեւեալ առաւօտ այլեւ այնպէս
սրը չէր, այնպէս գեղեցիկ չէր երկին-
քը, թէպէտ քամի չկար, բայց լինե-
լա՞ց ամբողջութեամբ մաքախուրդ ծած-
ուած էին, երկնքի երեւոյթ բարակ սա-
ւորի նման ամպեր էին ստաբանուա-
նութիւնը համարաշէն էր ամբողջային
ը որոտայ որտեղի հետ: Տխուր էր
հեղին, Խոսիւր էին և քրդուհիները, որ-
անց երևակայած փառքը ուրիշը պէտք
վառտակի, ամօթ՝ ապարտ պէտք է մը-
նի իրանց աշէր սիրելիները. ամեն
լիմ հանգաբար բուռ ու փուռ, փսփոսց-
նաբերական թուլութիւն, միայնաճամբ
զարմանք էր Խոսիւրն ամբողջի մէջ
Պարսիանքը Քիսայա աղայի գորտն ուր
մանին ազգու խօսքերն էին. «Մուշեղը
նկէտն չպէտք է դուրս գայ այս ան-
գամ, իրաւունքը նրա քրդի Սլայնին»
արտասա: Մնա այն լուրը, որ կայծա-
ւաբազութեամբ տարածուել էր ամ-
բողջ փրանքերում: Ամեն կողմից անէնք
էնքի վրայ թափուած էին Մուշեղին
կանխ զգոյթն. այդ անէնքները աւելի
լուսմ էին այն քրդուհիների բերաննե-
ր, որոնք ուխտել էին փառաւոր յաղ-
կութեան:

*) Տես Արձագանքը № 88.

*) Տե՛ս «Արձագանք» № 88.

*) Բուրդ կամ բամբակ գլուխ:

Типографія М. Мартиросянца. На Михайловской ул. № 81.